

Для кращого розуміння суті страхових інвестицій необхідно розглянути їх функціональне призначення. Так, страхові інвестиції:

- сприяють структурним перетворенням в економіці країни та є рушієм економічного зростання;
- мобілізують капітали та фінансують економіку країни;
- забезпечують перерозподіл грошових коштів від одних інвесторів до інших;
- розвивають конкуренцію як між суб'єктами страхового підприємництва, так і між підприємствами, що мають потребу в інвестиціях;
- формують джерело одержання прибутку і забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності страхових компаній [3, с. 131].

Резюмуючи зазначене вище, відмітимо, що страхові інвестиції вкрай важливі для розвитку економіки країни в цілому. Однак, на інвестиційну активність страховика істотний вплив роблять розміри і структура страхового портфеля, величина сформованих резервів і терміни управління ними. У вітчизняних умовах, незважаючи на важливість інвестиційної діяльності страхових компаній, вона досі є доповнюючою до основної – страхової.

Література

1. Вовчак О.Д. Інвестування: навч. посіб. / О.Д. Вовчак. – Львів: Новий Світ. – 2000, 2007. – 544 с.
2. Єгорова С.В. Страхові інвестиції: функції та види / С.В. Єгорова // Наукові записки Національного університету “Острозька академія”. Серія “Економіка”: збірник наукових праць / ред. кол.: І.Д. Пасічник, О.І. Дем'янчук. – Острог: Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2015. – Випуск 28. – С. 97-100.
3. Яворська Т.В. Державне регулювання страхового підприємництва в Україні: монографія / Т.В. Яворська. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2012. – 420 с.

Кузьміна Ю. В., ст. гр. ФСГм-11
Налукова Н. І., к.е.н., доцент

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ “РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТРАХОВИКА”

Проблематика ресурсного потенціалу розглядається впродовж останніх десятиліть вітчизняними та зарубіжними науковцями, які в своїх працях вивчають не тільки поняття потенціалу загалом, а й характеризують окремі його види.

Дослідженням даного питання найбільш ґрунтовно займалися такі вітчизняні дослідники, як: В. Базилевич, О. Гаманкова, Т. Гарматій, О. Кнейслер, С. Осадець, А. Супрун та інші. Однак, попри значні наукові напрацювання у даній сфері, вони не дійшли до єдиного тлумачення цього

поняття. Це зумовлює необхідність дослідження економічної сутності поняття “ресурсний потенціал страховика”.

Основу поняття “ресурсний потенціал” становить термін “ресурси”, що означає “запас”, “джерело”. Згідно з “Економічною енциклопедією” поняття “ресурси фірми (організації)” трактується як ресурси, що забезпечують стабільну й ефективну роботу фірми (організації). До них належать людські, матеріальні, фінансові ресурси, а також технологія, наука та інформація [3, с. 208].

Мочерний С.В. у “Економічній енциклопедії” термін “потенціал” визначає як наявні в економічного суб’єкта ресурси, їх оптимальну структуру та вміння раціонально використати ресурси для досягнення поставленої мети [3, с. 13].

У свою чергу, Бабина О.Є., досліджуючи потенціал організації, розуміє під ним якість і кількість ресурсів, якими вона оперує, кваліфікацію персоналу, інноваційні, інформаційні та фінансові можливості [1, с. 24].

Бай С.І. вказує на те, що потенціал є сукупністю наявних засобів, запасів, джерел, які можуть бути мобілізовані для досягнення визначеної мети або вирішення конкретних завдань. За такого підходу потенціал ототожнюється зі сукупністю реальних накопичень ресурсів (трудових, матеріальних, фінансових та інформаційних), що можуть залучатися [2].

Відзначимо, що ресурсний потенціал визначається не тільки кількістю та якістю ресурсів, які є на даний момент, а й їхнім оптимальним співвідношенням, відповідністю величини та складу ресурсів потребам вирішуваних завдань.

Формування ресурсного потенціалу страховика, як фінансової організації, відбувається лише при комплексному поєднанні його складових елементів: фінансових, інформаційних і трудових ресурсів. Саме фінансовим ресурсам належить провідна роль у підтриманні стабільного та сталого функціонування страхової організації. У цьому випадку вони розглядаються як грошові кошти, які є в розпорядженні страхової організації. До них належать власні та запозичені кошти.

Ресурсний потенціал, його внутрішня структура та форми прояву є складним феноменом і специфічним поняттям, комплексне дослідження якого можливе тільки за умови опрацювання цілої низки наукових ідей та уявлень.

На сьогодні зміни в тлумаченні сутності поняття “ресурсний потенціал” обумовлені соціальним розвитком і переходом від індустріальної моделі суспільства до інформаційної, коли пріоритети зміщуються від знання “що” до знання “як”. Учені наголошують, що проблема підвищення ефективності використання ресурсів є однією з основних проблем економіки, яка виникає перед суспільством з моменту його зародження.

Як висновок, зазначимо, що до початку ХХІ ст. історія розвитку економічної теорії нагромадила безліч різних трактувань ресурсів страховика, його потенціалу та ресурсного потенціал страховика загалом. Більшість наявних теорій розкриває сутність ресурсного потенціалу через сукупність і раціональну структуру трудових, фінансових та інформаційних ресурсів.

Дослідивши соціально-економічну сутність поняття “ресурсний потенціал страховика”, відзначимо, що подальші напрацювання мають бути спрямовані на обґрунтування особливостей в управлінні ним у сучасних умовах.

Література

1. Бабина О.Є. Потенціал як системна економічна категорія / О.Є. Бабина // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2011. – № 36. – С. 23-26.
2. Бай С.І. Розвиток організації: політика, потенціал, ефективність: монографія / С.І. Бай. – К.: КНТЕУ, 2009. – 280 с.
3. Економічна енциклопедія / Редкол.: С.В. Мочерний та ін. – [Т. 3]. – К.: Вид. центр “Академія”. – 2002. – 952 с.

Логвін О. В., ст. гр. ФСГм-11

Кулина Г. М., к.е.н.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПЕРЕСТРАХОВИХ БРОКЕРІВ В УКРАЇНІ

Ринок перестрахування є ефективною формою організації економічних відносин у страховому секторі, що допомагає перерозподіляти ризики страховиків і налагоджувати фінансово-економічні зв'язки між суб'єктами ринкових відносин. Ефективність його функціонування залежить від діяльності його учасників, особливо перестрахових брокерів. Зважаючи на те, що в Україні діяльність перестрахових брокерів є вкрай обмеженою, одним із важливих завдань подальшого розвитку професійного ринку перестрахування є забезпечення сприятливих умов щодо функціонування зазначених страхових посередників.

Дослідженню питання функціонування перестрахових посередників присвячені праці таких вчених, як: В. Базилевич, Н. Внукова, О. Гаманкова, Л. Горбач, О. Залетов, О. Кнейслер, О. Козьменко та інших. Віддаючи належне існуючим напрацюванням та не применшуючи їх вагомості, слід зазначити, що питання функціонування вітчизняних перестрахових брокерів потребують детальнішого розгляду з метою окреслення шляхів їх розвитку в умовах нестабільності економічної системи.

На вітчизняному перестраховому ринку інститут страхових посередників має доволі формальний характер, а організація перестраховальних відносин